

Nr. 79
Marts 2012
124. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

LEDERDAG I AARHUS

Kirkens kropssprog · Etik tak - og bibelsnak
Ung missionær · Nye tider på Father's Home
Dåb i Osted · Volontør i Osted · Sommerstævnet 2012
Den kreative ingeniør · LEAD

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund. Det udkommer som indstik i domino og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 6 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 500 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet
v/formand Bo Lundgaard

Redaktion

Erik Bang Dahl, ebdahl@post.tele.dk
Peter Götz, peter@goetz.dk

Annoncer

Annoncører henvises til domino:
Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Nyt om navne

Rubrikken *Nyt om navne* bringes i et særskilt nyhedsbrev, der sendes til menighederne en gang i kvartalet. Fødselsdage og mærkedage indsendes til ddm@email.dk en gang om året før den 10. december. Meddelelse om dødsfald sendes løbende.

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio maj

Ekspedition

FrikirkeNets Servicekontor:
Holbergsvej 45, 6000 Kolding,
tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager,
janier@domino-online.dk

Tryk

Strandbygaard, Skjern

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Anders Nielsen på lederdag i Aarhus

LEDER

Kirkens kropssprog

Kristi krop – Kristi legeme – er et af de helt store billeder på menigheden i Det Nye Testamente.

Hvad det kan give af associationer er uendeligt – og inspirationen til at tale om det nære fællesskab og lemmernes indbyrdes afhængighed og samspil er udtømmeligt.

Nu er det imidlertid nok sådan, at for det samfund, der omgiver den enkelte af vores menigheder, er det næppe de mange fine, indre enkeltheder, der slår i øjnene, men snarere det samlede indtryk: Menighedens kropssprog.

Er det nu også vigtigt, kan du spørge? Er det ikke bare en leflen for denne verdens udvendighed og verdslighed at tale om kropssprog? Handler det ikke om det indre? Jovist gør det så.

Men da Gud ville have os i tale, hvad gjorde han så? Han gav sig selv krop – fremstod i et menneskes skikkelse – for at gøre sig begribelig og for at kunne kommunikere med os.

Sådan tiltrak han sig vores opmærksomhed, og sådan vandt han vores hjerte. Ved at leve på en bestemt måde i tydelighed og med en adfærd, der svarede til de ord, han talte.

Så at kropssprog er vigtigt er en universel sandhed og ikke bare noget, vi taler meget om i dag. Og det er uden tvivl langt vigtigere, end vi umiddelbart bryder os om at tænke. For en persons kropssprog råber ofte langt højere end de ord, vedkommende siger.

Kropssproget vidner i den grad, uden ord, om den indre harmoni – eller mangel på samme. Kropssproget fortæller, om en person er glad eller bedrøvet, oprejst og målsat eller nedbøjet og uden fokus.

Kropssproget fortæller om en persons evne til at hvile i sin rolle – eller måske behov for at bryde grænser og vilje til at sætte en ny dagsorden.

Du kan selv tænke videre. Pointen med denne refleksion er ganske enkelt at få os til at tænke: Hvordan opfattes vi som menighed og lokal kirke – som Kristi krop – i vores by og på vores egen?

Udstråler vi overhovedet noget – og i så fald hvad? Hvad vidner vores bygning, vores udstillingsvindue om? Hvordan ser de mennesker ud, der forlader kirken efter en gudstjeneste?

Hvilke spor sætter vi i vores samfunds sociale liv? Hvor er vi som fællesskab synlige med handlinger, der understreger, at det vigtigste i vores liv er vores næste? (Eller er det bare noget, vi siger?) Hvem mærker, at Kristi krop er gennemsyret af Kristi kærlighed? Hvem kommer til at tænke på Jesu milde øjne, når de ser en annonce eller læser en pressemeddelelse, der handler om det, vi gør? Hvem hører ordene: "Heller ikke jeg fordømmer dig, gå bort og synd ikke mere!"

Nej – dette er ikke skrevet for at prikke til en dårlig samvittighed – eller påpege vores fejl og mangler. Men overvejelsen hører ethvert levende menneske til – enhver person, der har en krop: Har jeg en adfærd, et livsmønster, en påklædning og en udstråling, der stemmer overens med det, jeg står for?

Den overvejelse må en menighed som Kristi krop også gøre sig: Hvad udtrykker vores kropssprog? Hvem siger mennesker, vi er?

Af Peter Götz
Missionsforstander

ETIK TAK - OG BIBELSNAK

Den fælles lederdag for DDM og MBU i Aarhus 14. januar blev en dag om etik. Hvordan finder vi grænserne for det sunde liv? Hvordan værner vi om sandheden på en måde, så barmhjertigheden bevares?

Af Peter Götz

Dagens gæstetaler, Johannes Krarup, der er sognepræst i Værløse, havde store og gode pointer med megen bibelsk substans, men han gav ikke mange konkrete retningslinjer til dem, der håbede på det. *Det kan man ikke som gæst i en fremmed sammenhæng*, var hans pointe, underforstået, at sådan kan Bibelen ikke læses uden kendskab til den sammenhæng (kontekst), den skal læses ind i.

Vejskilte eller værdier

Blev vi således efter flere timers lytten ikke klogere på, hvad vi skal svare i den ene eller den anden aktuelle situation, så fik vi understreget, at Bibelen og Helligåndens vejledning først og fremmest vil give os det sæt værdier, hvorpå vi kan bygge vores liv – men ikke de vejskilte, der i detaljer viser os alt.

Lederdagen i Aarhus afslørede flere ting:

1. Der er ikke mindst hos nogle af vores unge ledere opstået en usikkerhed om, hvordan vi skal vejlede i faget 'moderne kristen livsstil'. Det antydes, at det ville lette opgaven, hvis DDM fra officielt hold melder ud med nogle klare og ensartede retningslinjer.
2. De sidste 20-30 års proces med at åbne vores kirker og gøre det kristne fællesskab tilgængeligt for alle, der søger mod Kristus, bliver tolket som om, at vi, der tilhører den modne generation, ikke længere kan se forskel på sygdom og sundhed.
3. Midt i usikkerheden ser det ud til, at det er lettere at skulle forstå Bibelen som en manual end som en målestok (kanon).

Jeg skal være den første til at give vores unge – og mange andre – ledere min ærlige undskyldning, hvis kampen for at skabe rummelige, tilgivende og barmhjertige Jesus-fællesskaber, kan læses som mangel på viden om, hvor dødsfarlig synden er for det gode og sunde liv. Men mit – og mange andres – forbillede er nu en gang den Jesus, der brød med farisæernes religiøsitet og accepterede toldere og syndere – ludere og lommetyve – i sit selskab – ja endog tog dem i forsvar, fordi han kunne se, hvad de kunne blive til. Et fællesskab med plads til Jesus, giver plads til syndere!

Bibel, bedrevenhed - og bilkørsel

"I har hørt, der er sagt", sagde Jesus, "men jeg siger jer...": I er alle som én i bund og grund syndere. Heraf følger: Vi er alle som en i hver eneste menighed i DDM famlende, fejlende og faldne fjollerikker (syndere), der kun er nået så langt, vi er, på grund af Guds nåde og gode medmenneskers kærlige omsorg. Det giver derfor ingen mening, når vi pludselig får travlt med at slå hårdt og brutalt ned på samboende eller homoseksuelle (fordi pressen tvinger os til det) og alt, hvad der ellers har seksuelle undertoner. Det giver heller ingen mening pludselig at bombardere hinanden med skriftsteder, som vi alle kender. Det opleves blot som bedrevenhed af alle os, der forsøger at være medvandrere, til tider med smerte, mens vi venter på, at Kristus vil vinde skikkelse i os.

Når du i bil kører op ad en lang bakke, hvor udsigten er dårlig, hvad angår modkørende, så vil der ofte være dobbelt optrukne striber. Hvorfor? Fordi dem, der har været der før dig, har set, at

det er livsfarligt at overhale her.

Er det dybest set fordi, der er opstribet, at du ikke må overhale? Nej, de striber er malet på asfalten for at fortælle os, at *terrænet ikke tillader os at overhale* og dermed sætte eget og andres liv på spil.

Det er altså det grundlæggende: At skulle køre efter forholdene – og leve efter næstekærlighedens omstændigheder. Det er virkeligheden og værdierne, der skaber vejskiltene og striberne – ikke omvendt. Hvis man da ellers har den værdi ikke at opføre sig uagtsomt!

Når israelitterne blev givet vejskilte som "mord forbudt", "tyveri forbudt" og "hor forbudt" – så er det fordi, de udtrykker nogle grundlæggende livslove. De gjaldt da også længe før, de ti bud blev skrevet.

Men de blev givet og senere gjort til universelle leveregler, fordi de udtrykker livets egne præmisser gældende for ethvert samfund, der vil overleve – og dermed for ethvert menneske og enhver familie.

Ånd og liv

Summen af de gode livsregler, som vi finder i Bibelen, er ikke rigtige, fordi de står i Bibelen, men de står i Bibelen, fordi de er rigtige. Fordi de er Guds evige love for et godt liv. Og fordi de fik deres hele og fuldkomne bekræftelse i Jesus Kristus.

Denne ærbødige tilgang til de hellige skrifter åbner for Helligåndens inspiration, så vi igen og igen gennem et langt liv må opdage nye og vidunderlige sider af Gud og af os selv – og så generation efter generation opnår ny sundhed, ny indsigt og et nyt sprudlende åndsliv i de ældgamle, Gudgivne sandheder.

UNG MISSIONÆR i det 21. århundrede

Af Thomas Kolstad

Kaldelse. Første gang, jeg meget åbenlyst blev kaldet til mission, var i Haderslev Frikirke, hvor Joel Stab gæstede prædikestolen. Han udpegede mig blandt de små 100 deltagende og bad mig rejse mig op. Han begyndte at profetere over mit liv, om missionsrejse til Østen, være et lys i en mørk verden osv. Og det var meget "og så videre", for mig... for det var ikke min plan.

Cirka 10 år senere stod jeg i den situation, at jeg var tæt på at tilmelde mig et højskoleophold eller en discipelskabstræningskole på Hawaii, men det var alligevel ikke helt *det*. Gud havde klart noget på min dagsorden; ville han dog bare være lidt mere konkret!

Selvsamme sommer, under pinsekirkernes stævne i Mariager, støder jeg på min præst, John Nielsen (Bethaniakirken i Aalborg). Han udfordrede mig til at rejse en tur til *Grønland*; i det øjeblik gik det op for mig, at det var det, Gud havde haft i vente for mig.

Formålet med missionsrejsen var meget praktisk: Vi skulle bygge en kirke på ultra kort tid med primært ufaglærte hænder. Jeg er tryghedsnarkoman og ønsker gerne at planlægge ret meget, især hvad rejser angår, men denne gang vidste jeg ingenting om, hvad jeg skulle. Heldigvis fik jeg lokket en god ven med i svinget, Mark Manstrup Knudsen, så jeg var i det mindste ikke alene om turen.

Det eneste, jeg vidste om byggeriet, var de tegninger, jeg havde kigget på under et kort briefingmøde med Jens Sørensen på sommerkonferencen i Kolding. Under rejsen begyndte Mark

og jeg at gisne om, hvad vi mon skulle op til, og vi endte altid med frasen: "Sådan er det at være på mission, man går i tro".

Da vi ankom til lufthavnen i Ilulissat, stod Jens Sørensen klar med åbne arme, det var rart, så var der noget bekendt. Efter en bumletur i en helt nedslidt VW Golf fra starten af 1980'erne, blev vi indlogeret i et pulterkammer, hvor der kun lige var gulvplads til to madrasser. Der skulle vi bo, indtil andet blev ledigt. De første par nætter sov vi der, næsten i ske. Vi grinte lidt af det, og det gav da også følelsen af rigtig at *være på mission for Herren*.

Dagene igennem knoklede vi; vi startede tidlig morgen med andagt og morgenmad, dernæst stod den på arbejde, arbejde og mere arbejde. Hvor energien kom fra er uvist, arbejdsdagen var på 10-15 timer og sluttede som regel af med nyheder fra Danmark samt lidt bøn for byggeriet og morgendagens energiniveau. Jeg fik også lov til at bede til frelse for en ældre dame og holde prædiken til en gudstjeneste, det var fedt!

Selvom vi havde vanvittig travlt, og der efter opgavelisten var arbejde til to-tre måneder, endte vi med at blive færdige på den halve tid. Jeg har aldrig oplevet et byggeri skyde så hurtigt til vejrs, ikke engang med faglærte hænder. Gud var virkelig med os, jeg tror næsten ikke engang, jeg hørte nogen få tømrerlus. Det var en kæmpe oplevelse at tjene Gud, og jeg tænkte meget over det. Jeg har været med til flere byggeprojekter, men det her skulle være i orden, der skulle ikke sjuskes, det var Guds hus, og det byggeregulativ skulle der også bygges efter. Kan klart anbefale

enhver at tage på en lignende mission, om det er flere år eller blot én måned, så vil Gud vel-signe dig enormt for tjenesten.

Til sidst vil jeg gerne takke alle, der har været med til projektet; især dem, jeg arbejdede sammen med - glemmer jer aldrig, glemmer aldrig Grønland. Jeg vil også gerne nævne Josef og Nikoline Mørch. Josef er præst i kirken, og Nikoline er med i rådet. Den 21. januar mistede de deres datter, Ivalu på blot 23 år. Jeg vil gerne bede alle om at huske denne familie i deres bønner.

NYE TIDER på Father's Home

Af Trine Puggaard

Et nyt børnehjem står snart klar

I tre år er der blevet bygget på det nye børnehjem på grunden i landsbyen Anto. Og det ser ud til, at det bliver til juli, at Father's Home flytter fra de eksisterende bygninger og ud i det nye. Men først skal der lige laves el, køkkener og badeværelser i de fire lejligheder, som huset rummer, og de skal møbleres.

I det nye hus bliver der plads til de 30 børn, som nu er på Father's Home. Her skal de bo sammen - fire forældrepar, der hver skal bo i en lejlighed sammen med deres egne børn, og børn fra Father's Home. En helt ny struktur, som skal give børnene følelsen af at være med i en familie.

Et nyt hus er altså snart klar til indflytning, men byggeplanerne stopper ikke her. Visionen er, at der skal være plads til 100 børn. Men inden der bygges flere familiehus, skal der bygges et fælleshus, et vaskeri og en skole. Igen ud fra princippet: Vi bygger, når vi har pengene til det. De nuværende børnehjemsbygninger skal lejes ud til studerende, for at skaffe lidt penge i kassen.

Ghanarejse i påsken

17 forventningsfulde danskere rejser i påsken på en 12-dages tur til Ghana. På turen skal de rundt og se forskellige turistattraktioner, men der bliver også tid til en masse timer sammen med børnene og to hele dage, hvor der skal laves praktisk arbejde og leges ekstra meget med børnene. Deltagerne kommer fra Frederiksværk, København, Osted, Haderslev, Aalborg og Randers.

15. december 2011 kom lille Lisa Aba Jackson til verden. De stolte forældre er Chantal og Francis Jackson, som nu har fået deres første barn. Efter flere år som langdistanceforældre til 30 børn i Ghana, er det en helt ny situation for dem at være blevet forældre til en lille baby. Samtidig står de over for at skulle flytte fra Schweiz til Ghana. Vi har stillet dem nogle spørgsmål:

Hvad er den største forandring i jeres liv, nu hvor I er blevet forældre?

- Vi ser os som en familie nu og ikke blot et ægtepar. Vi har fået et ansvar for at tage os af et lille menneske, som er totalt afhængig af os. Vi opdager også nye perspektiver i forældreskabet, som vi ikke har set før. Nu er det vores babys rytme, der styrer hverdagen, og ikke vores planer og skemaer.

I skal flytte til Ghana til marts, hvilke tanker gør I jer om det?

- Francis: Glæde over at skulle hjælpe med at forandre liv. Sorg over at forlade et smukt land.
- Chantal: Glæde over at skulle være sammen med børn og voksne på Father's Home. Sorg over at rejse fra familie og venner.

Hvad er I spændte på, og hvad bekymrer jer?

- Vi er spændte på at skulle tjene Herren som en familie på Father's Home. Vi kan godt blive bekymrede over, hvordan vi skal tilpasse os den

ghanesiske kultur og over Lisas og Chantals helbred.

Hvordan bliver jeres liv i Ghana?

- Vi ser det som et privilegium at tjene. Men vi ser også en udfordring i at skulle håndtere dagligdagen i Ghana, som kræver en masse tålmodighed og udholdenhed sammenlignet med at bo i Schweiz.

Hvad skal Francis lave i Ghana, og hvad med Chantal og Lisa?

- Francis skal hovedsageligt undervise, rådgive og hjælpe i det administrative arbejde på Father's Home. Chantal og Lisa skal tage sig den tid, det tager, at falde til i Ghana og vænne sig til omgivelserne og klimaet, før de engagerer sig i arbejdet på børnehjemmet.

Mens den lille familie pakker flyttekasserne, slipper de heldigvis for en stor bekymring. For et halvt år siden spurgte Francis meget ydmygt, om vi fra dansk side måske kunne støtte dem som familie. Et spørgsmål, han ellers aldrig har stillet i de otte år, vi har samarbejdet. Heldigvis har Vadum Genbrugscenter svaret positivt på denne forespørgsel, så de det første halve år i 2012 støtter den lille familie. Chantal har selv udtrykt, at en stor byrde blev fjernet fra hendes skuldre ved denne besked, og vi sender en varm tak til de flittige medarbejdere i Vadum Genbrug.

Vil du vide mere?

Kig forbi missionsforbundet.dk eller følg os på Facebook, så får du sidste nyt fra Father's Home. Melder du dig som fast støtteven, får du flere gange om året nyhederne sendt direkte til dig. Book også gerne en af ghanaudvalgets medlemmer til at komme ud i din menighed med et foredrag om børnehjemmet.

INDLAND

En artikel skrevet efter samtaler mellem Thomas Quistgaard, Trine Berg og Paul Sander Hansen og John Haugegaard

Dåb i Østede

Af John Haugegaard

I efteråret 2011 var der dåb i menigheden to gange. 17. oktober blev Iris Elisabeth døbt ved metodistisk barnedåb og 22. november blev fire teenagere døbt ved baptistisk voksendåb.

Det er altid dejligt, når store børn – eller unge voksne – træder i karakter og vælger at sige

Dåbssyn

Baptistisk:

Er en bekendelseshandling, som dåbskandidaten vælger for at bekende sin tro og sin beslutning om at leve i lydighed. Gud er til stede i handlingen, men det er tro og lydighed, der er omdrejningspunkt. Forudsætter naturligvis en egen bevidsthed om troen.

Methodistisk:

Er en bekræftelse af, at barnet allerede er et Guds barn, der som sådan kan modtage Guds nåde. En nåde, der skal vokse og udvikles til personlig tro.

Luthersk:

Barnet modtager Guds nåde i dåben og bliver ved selve dåbshandlingen et Guds barn. Lægger vægt på, at alt er givet af nåde – der er intet, et menneske selv kan gøre til eller fra for at bevæge sig ud af eller ind i Guds nåde. *Ovenstående er den enkle forklaring. Der er selvfølgelig flere nuancer – se undervisning af Gunni Bjørsted: "Dåb – hvorfor, hvordan og hvornår?"*

YES, det med Jesus er lige mig, jeg vil gerne bekende min tro og mit ønske om at leve under hans vejledning ved at lade mig døbe. Når de børn, der vokser op hos os, finder vejen ind til troen, gør vi da noget rigtigt som forældre og som menighed!

I Østede er der aldrig før praktiseret barnedåb. Menigheden er tidligere blevet spurgt om at lægge lokaler til barnedåb og har sagt nej, da den ikke rigtig kunne få det til at harmonere med sit dåbssyn.

John, du sad i menighedsrådet dengang I sagde nej til et forældrepar, som gerne ville have jer til at barnedøbe deres barn. Hvorfor sagde I nej?

- Det ligger 12-13 år tilbage, og dengang var vi ikke klar til at afvige fra vores ret fastlåste syn på, hvad der var 'en ordentlig' dåb. Set i bagklogskabens evigt klare lys gjorde vi ikke vores hjemmearbejde godt nok og afsøgte ikke andre muligheder. Vi lagde på daværende tidspunkt mere vægt på at differentiere os fra den lutherske kirke end at lytte til et forældrepars oprigtige ønske – og det forekom os helt forkert at gennemføre en barnedåb. Jeg er sådan set en smule beskæmmet

over vores manglende lyst og evne til at lytte til de mennesker, der spurgte os om at gøre det. Og hos mig har det været en blandt flere oplevelser, der i dag får mig til at tænke mere over, hvilke af vores faste regler og normer, der lukker kirkedøren for flere, end de åbner den for.

Paul og Trine, jeres datter blev døbt ved metodistisk barnedåb. Hvorfor var det vigtigt for jer?

- Det var ingenlunde indlysende, at vi blot skulle barnedøbe vores datter, fordi vi selv er blevet døbt som spæde. Pudsigt nok havde vi som nybagte forældre begge den samme længsel efter at bringe vores datter op til 'templet'. For os lå der i denne handling en dybde, som vi havde svært ved at sætte ord på. Fra gammeltestamentlig jødisk tradition kender vi, at drengbarnet på ottende dagen blev bragt til templet for at blive omskåret. I den nye pagt er dette ikke længere aktuelt på grund af Kristi forsoningsværk.

Men hvorfor ikke vælge barnevelsignelse, som vi har tradition for i Østede?

- Vi nærlæste DDM's liturgibog for at undersøge nuancerne i ritualerne mellem barnedåb og barnevelsignelse. Efter gennemlæsningen af begge liturgier var vi ikke i tvivl om valget af barnedåb. Ritualer fra folkekirken om på barnets

vegne at sige ja til troen på Jesus Kristus, var vi glade for at undgå. DDM's dåbsliturgi synes meningsfuld: At vi som forældre og menighed sammen bekender vores tro på Jesus Kristus gennem trosbekendelsen. Som troende forældre i et fællesskab af andre troende mennesker længes vi efter, at vores datter med tiden skal vokse op i og eje en levende tro på Jesus Kristus. Endvidere er vi enige i DDM's forståelse af, at barnet allerede tilhører Gud. For os er dåben i høj grad et nådemiddel – dvs. et sakramente – noget, Gud gør. Det betyder samtidig, at det ikke er noget, vi kan gøre os fortjent til.

Kom det bag på jer, at spørgsmålet om barnedåb blev et samtaleemne i menigheden?

- Ja, det må man sige. Ved medlemsoptagelse i DDM var vi glade for at høre om den teologiske åbenhed overfor barnedåb. Vi troede således bare, at vores datters barnedåb i Missionskirken Osted praktisk set handlede om at finde en dato i gudstjenestekalenderen. Så det overraskede os lidt, da vi blev klar over, at menigheden aldrig før har praktiseret barnedåb, og at det krævede en mere omfattende proces for menigheden og os selv at tage stilling til spørgsmålet.

- Heldigvis blev vi mødt med åbenhed fra me-

nighedsrådet omkring vores ønske om barnedåb. Rådet inviterede os til en aften med undervisning i dåbssyn. Her var præst i Bethelkirken Amager Gunni Bjørsted inviteret. Han underviste om tre forskellige dåbssyn, hvoriblandt det metodistiske blev præsenteret som det, DDM i praksis lægger sig op ad ved barnedåb. Vores egne overvejelser forinden førte os gennem spændende samtaler og studier, gjort ud på den sene aften, og det endte med, at det fortsat gav god mening for os at bære vores spædbarn frem for Gud i en egentlig dåbshandling.

Thomas, du er formand for menighedsrådet. Din egen datter, Emilie, var blandt de teenagere, der blev døbt ved baptistisk voksendåb den 22. november af Allan Møller. Hvilke tanker har du gjort dig i forbindelse med, at menigheden har været gennem disse samtaler og beslutninger?

- Selvom jeg selv bærer et baptistisk dåbssyn,

så er det samtidig vigtigt for mig, at vores menighedsfællesskab giver plads til forskelle i forståelsen af dåben inden for de naturlige trosrammer, som vi er fælles om at bære i DDM. - En plads til forskelle blandt kristustroende, som skabes ud af, at vi giver rum for Kristi kærlighed samt en erkendelse af, at Gud er større, end hvad den enkelte af os hver især kan rumme og opfatte.

Tro Til Tiden

- et dokument, der pt. arbejdes med i Missionsforbundet for at beskrive troens indhold og fundament i den tid, vi lever i – har følgende oplæg til, hvad, vi tror, dåb er:

- Dåben i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn er en dåb til Kristus, til hans forsonende død og hans sejrige opstandelse
- I dåben forkynder Gud sit ja til os og vi vores ja til ham
- Dåben udtrykker vores sammenføjning med hele Kristi legeme – hans universelle kirke – og er vores offentlige tilkendegivelse af, at vi tilhører det folk, hvis borgerskab ikke er af denne verden
- En forkyndelse af Guds frelsesvilje, hans dom over den gamle og faldne verden og hans ønske om at frelse sit skaberværk og sin skabning

Keltisk bøn, som blev fremsagt i forbindelse med barnedåben:

Iris Elisabeth, Herre,
er din gave til os:
Vi løfter hende op til dig
Altid holder du hende:
Dette liv har du betroet os
Et tegn på din kærlighed og trofasthed
Vores navne er indskrevet i din hånd
Du udøser din velsignelse ind i detaljerne i vores liv,
Vi giver hende tilbage til dig, kære Herre
Vi giver hende tilbage til dig
Dit rige komme
og din vilje ske
i alt hvad vi gør
Vi giver hende tilbage til dig
Din kærlighed, helbredelse og tålmodighed er uden
ende
Vi ved, vi kan stole på dig Herre
Vi ved, vi kan stole på dig
*Kilde: Celtic Daily Prayer – from the Northumbria
Community (oversat fra engelsk til dansk af Trine
Berg Hansen)*

Hannah Tinggaard Nielsen har været volontør i fire måneder

Af Birgitte Sværke

Hannah, hvad fik dig til at blive volontør i Osted Missionskirke?

- Det startede egentlig lidt som en joke på U-lejr, sommeren 2011, i Kolding, men tanken om at blive volontør begyndte at arbejde i mig. Min familie og jeg var ikke mere end lige kommet inden for døren efter sommerkonferencen, før jeg sagde til mor: *Jeg kan mærke, at mine tanker er flyttet til Osted, skal jeg så ikke flytte med?*

- Så igennem august arbejdede Gud rigtig meget med mig, og jeg blev mere og mere bekræftet i, at joken faktisk var Guds plan for mig for det næste stykke tid.

Hvad har været dine arbejdsopgaver?

- Jeg har været med i ungdomsarbejdet "Pit-Stop", hvor jeg har arbejdet meget med en flok piger, hvor størstedelen kom hjem fra efterskole og begyndte på gymnasiet i august. Derfor har jeg brugt tid på, at få pigerne til at blive integreret i kirken igen og få skabt noget tillid og tryghed i "PitStop", så det blev et godt sted for dem at komme.

- Så har jeg lavet masser af spas hos "Junior" om tirsdagen og hjulpet en lille smule hos "Teen". Ellers har jeg været med i "Café Catch" – kirke for børn og unge, der som regel har været den sidste fredag i hver måned.

- Det har jeg været utroligt glad for, da der er en helt særlig atmosfære og stemning, fordi lederne har det godt sammen, og det smitter af på hyggen sammen med børnene – så det vil sige, at alle hænger ud sammen.

- Ellers har jeg hjulpet til ved gudstjenesterne i de forskellige tjenester dér og haft *én til én-samtaler* med de unge piger.

Hvad har dine mål været med dit arbejde i menigheden?

Jeg var fra starten sikker på, at dette var, hvad Gud ønskede, jeg skulle bruge min tid på, så mit største mål og min største udfordring var at lytte til, hvad Gud havde at sige. Og ellers var mit mål at gøre en forskel for menigheden i Osted. Være en ressource for alt det arbejde, der allerede er i kirken, og støtte op om det.

Hvilken erfaring står du tilbage med?

- Min største erfaring må være, at Gud har endnu større planer, end hvad jeg lige havde forestillet mig! Jeg er blevet bekræftet i flere gange, at det her var det rigtige både for mig selv, for Gud, mit arbejde og menneskerne omkring mig.

- Jeg havde da mine forestillinger om, hvad jeg skulle foretage mig herovre i kirken (og på Sjælland), men jeg kan nu se, at jeg har fået bønnesvar på bønner, der er mere end 10 år gamle!

Hvad har været det sjoveste i din tid i menigheden?

- Det har været en kæmpe fornøjelse at være sammen med så mange skønne mennesker. Både det at få styrket de venskaber jeg havde i forvejen, men også alle de relationer, jeg har fået opbygget, mens jeg har været her! Men skal jeg nævne en begivenhed, må det blive turen til zoo med børnene i forbindelse med en menighedsdag i september.

- Dyr siger mig egentlig ikke så meget, men de børn, der var med, siger ALT! Ved dagens afslutning var jeg så træt, udkørt og helt nede på nul energimæssigt. Det var så lækkert at være sammen med de børn, der bare nød at rende rundt

og se på dyr, spise kæmpe(!) soft ice og give én mavekramper af grineflip.

Hvad har været det hårdeste?

- Hmm... En kendsgerning var jo, og det vidste jeg, at jeg havde tiden til at arbejde fuld tid i kirken, men ofte krævede mit arbejde samarbejde med andre mennesker, der har et andet arbejde ved siden af. Så at få puslespillet og kommunikationen til at klappe, har været en udfordring.

- Det er altid en proces at få tankerne, drømmene og visionerne til at blive til virkelighed, og processer tager tid – det har jeg lært meget af. Men det har ikke været hårdt.

Kan du anbefale andre at blive volontør i en menighed?

- Dét kan jeg! Jeg har lært meget af de måneder, jeg har været her. Jeg har gennemgået en solid, personlig udvikling på mange planer – også i min trosrelation med Gud.

- Livet som volontør er fyldt med gode oplevelser, udfordringer, op- og nedture, fællesskab, samarbejde med den bedste arbejdsgiver i universet og mennesker, der er taknemlige for, at man vil være der for dem og menigheden. Og masser af kirkekaffe!

Hvilke planer har du så nu?

- Grunden til mit relativt korte, men meget givende forløb i kirken fra starten af september til slutningen af januar, er, at jeg hele tiden har vidst, at jeg skulle til Melbourne i Australien som au pair fra februar 2012 til januar 2013 hos en kristen familie, jeg kender dernede. Det glæder jeg mig rigtig meget til! Så må vi se, om jeg kommer hjem igen...

Giv velsignelsen videre! Sommerstævnet 2012

29. juli -
4. august 2012

Det Danske Missionsforbund
og Baptistkirken i Danmark

Ny inspiration til din livsrejse

Sommerstævnet i Mariager den 29. juli til 4. august vil blomstre med en masse fornyelse og samtidig give plads til mange velkendte og elskede programmer

Frugtbart fællesskab

Det ser ud til at lykkes for arrangørerne af det fælles sommerstævne for Baptistkirken i Danmark (BiD) og Det Danske Missionsforbund (DDM) at tage alt det bedste fra hver – men også springe ud med mange nye initiativer.

Børn og unge

Det skal være godt at vokse op som barn og ung hos os! Den holdning kommer til syne både til hverdag i vores menigheder og på vores sommerstævner. Her skal man i sin opvækst møde et univers, man aldrig senere glemmer. Hvor redskaberne til det gode liv er tydelige, og hvor livet med Gud bliver nærværende og naturligt. Sommerstævnet kommer til at gøre alt for, at

dette lykkes for samtlige aldersgrupper. Der bliver de mange aldersopdelte programmer for alle børn og unge, som vi plejer at have – ja, endda flere, og der bliver camp for de 18-25-årige.

Levende tro

Et helt særlig fokus får *Levende Tro*, som vi i DDM og MBU (Missionsforbundets Børn og Unge) har gjort til vores primære strategi de næste år. Det handler om at forme et opvækstmiljø, der hjælper barnet og den unge til en levende tro. Medspillerne i dette er selvfølgelig vores B&U-arbejde i menighederne, men også voksenarbejdet med sine gudstjenester såvel som vores hjem med far, mor og børn.

I et gennemtænkt samspil mellem disse tre 'institutioner' kan vi gøre det langt bedre end nu for vores opvoksende generation og deres venner. På sommerstævnet, hvor vi får besøg af Viggo Klausen fra Norge, kan du høre – og lære – meget mere.

Du bliver taget alvorlig på din trosrejse

En af de nyskabelser, der bliver meget synlige, vil være stævnets *to spor* – for voksne! Begge vil gerne give dig nye udsigter såvel som nye indsigter, men med forskellig tilgang. Begge har valgt at kalde sig noget, der forbinder sig med vores livsrejse og vores trosrejse.

Platformen

På det spor, der kalder sig "Platformen", er det målet at forme en kultur, hvor nye ting har mulighed for at opstå med en ærlighed og lyst til at nærme sig og møde Gud. Det er stedet, hvor spørgsmål, afslappethed og Guds nærvær mødes. Et sted, hvor der er tid til at bore og gå i dybden i vores efterfølgelse af Jesus og i vores åndelige praksisser. Et univers, hvor alle platforme er vigtige: scenen, det spontane møde i cafeen, samtalen i forteltet. En platform for, at nye tjenester, projekter og menigheder kan opstå.

Platformen byder på mange ting: En særlig "innovation boot camp" for entreprenørspirer og pionerer. En "art festival", fordi vi tror, at poeter, musikere og kreative har en særlig funktion i Guds rige. En scene med inspirerende undervisning, laid backhed og autenticitet.

Et campområde, hvor unge mellem 18 og 30 kan føle sig særligt hjemme.

Platformens talere og undervisere er – foruden Shaine Claiborne – Stuart Murray, Thomas Willer og Kristian Nielsen

Perronen

Det klassiske spor kalder sig "Perronen" – og inviterer dig til på din rejse at stå af og tage en velfortjent pause. En pause på perronen med dens gode 'spisesteder' inviterer dig til fordybelse, fornyelse og måske også forandring. Den giver dig anledning til at mærke efter – og spørge din rejseleder – om du er på rette vej. Den tilbyder dig 'gode retter' med både dansk og forskellig udenlandsk islæt.

Der er langt mere, end du kan kapere, så du må vælge og vrage og selv bestemme dig – der er nok for enhver smag. Fra Danmark f.eks.: Lone Møller-Hansen, John Nielsen, Lasse Åbom, Thomas Baldur, Lars Midtgaard, Peter Götz, Lars Tjalve og Jacob Birkler. Fra Udlandet: Shane Claiborne, USA, Peter Wenz, Tyskland, David Hudson, Sverige og Viggo Klausen, Norge.

Hertil kommer en masse kreative tilbud foruden timer med fokus på mission samt de vigtige beslutningstagende møder, repræsentantskabsmøderne for DDM, MBU og vores efterskole Øresund/Lindborg.

Hold dig orienteret på
www.sommerstævnet.dk

Den kreative ingeniør

Den mest almindelige præsterolle har gået over kald til tjeneste til studentereksamen (hf) over teologisk seminarium til en kaldelse som præst eller hyrde i en menighed. For Dominique Lachat, der fra sommeren er kaldet som præst i Bethaniakirkens menighed i Aalborg, er det anderledes

Af Peder Mørch

Samtalen med Dominique og hans kone Lisbeth foregår en sen eftermiddag i en afslappet atmosfære omkring sofabordet, hvor tanker og samtale smeltes sammen om den tjeneste, som Dominique og Lisbet træder ind i efter sommerferien 2012. Samtalen bærer tydeligt præg af, at det er en tjeneste og udfordring, som pirrer, og som Dominique er helt afklaret med og glæder sig til. En tjeneste, hvor han ser sig som en 'brik'/et redskab i en proces, der foregår i en menighed. For som han siger: "Processer er en del af at leve Guds rige ud i menigheden og byen!"

Inden Dominique Lachat tiltræder i Aalborg, skal han blandt andet undervise i menigheden i Jakobshavn i to uger i marts, hvortil han rejser sammen med Jens Sørensen.

Dominique Lachat – tillykke med din nye stilling (tjeneste). Du har forladt den tryghedszone, som du befandt dig i som bibellærer på Kolding Internationale Højskole. Hvilke overvejelser har du gjort dig forinden?

- Tak. Jeg søgte nye udfordringer, hvilket vi som mand og hustru har tumlet med i nogen tid. Min tid efter afslutning på højskolen har været en bekræftelse på, at jeg skulle stilles over for udfordringer i en kirke, og, ja - så er

det faldet sådan på plads, at min gerning fra sommeren bliver i Aalborg i en dejlig menighed med en god atmosfære.

- Jo, jeg forlader det trygge men skal ud at være en del af et fællesskab, hvor der ikke sker udskiftning af elever flere gange om året.

Du kommer fra et andet kirkesamfund (Apostolsk Kirke). Hvordan har du det med (måske) at skulle se tingene udført på anden vis i en selvstændig Missionsforbunds-menighed?

- Jeg vil gerne sige, at jeg har et godt forhold til mine venner og brødre i Apostolsk Kirke, og jeg værdsætter deres store arbejde med udbredelse af evangeliet i Danmark og interna-

tionalt. Når det er sagt, finder jeg, det er tid at træde nye spor et sted med andre traditioner og en lang historie, som jeg har stor respekt for. Hvis ikke der havde været kreativitet og innovation (udvikling), ville der sikkert ikke have været en stor menighed i Aalborg med 125 års historie bag sig – og en strålende fremtid foran, og så er menigheden en drivkraft i præstefællesskabet i Aalborg, som jeg glæder mig til at være med i. Præstefællesskabet er en stor nødvendighed, der åbner op for Guds manifestation i nye dimensioner, og derfor er forsoning et vigtigt redskab til mange velsigelser.

- Jeg brænder for, at alle kirker og præster i Aalborg er med i præstefællesskabet.

Du er en kreativ person. Ved en prædiken for nylig om leret i pottemagerens hånd levende-gjorde du beretningen med tegninger og egne erfaringer ved drejeskiven. Er det kreative en del af din forkyndelse?

- Som yngre brugte jeg megen tid på at tegne og male samt ved drejeskiven. Jeg er glad for at kunne kombinere det åndelige og teologiske med det visuelle i billeder. Så det vil helt sikkert præge min tjeneste.

Endvidere har min uddannelse som ingeniør lært mig at analysere, observere og holde mig til fakta og ikke lade løbe over ende af nye

også giver dem plads til at være sig selv i egne sammenhænge. Hvordan udruster vi nuværende og nye ledere til den opgave?

- På højskolen har mine elever hovedsageligt været unge, og jeg har selvfølgelig nogle tanker om børn og unge i menigheden. Men jeg vil gerne have lov at lande i menigheden og derefter sammen med lederskabet drøfte og vurdere, hvordan vi skal gribe tingene an. Jeg kommer ikke for at revolutionere, men vil gerne bidrage og være med i den proces, der gælder børn og unge i menigheden. Vore børn og unge er fundamentet i den fremtidige menighed, og derfor skal vi give dem plads og rum.

Hvordan ser du din rolle som præst?

- Jeg er klar over, at min dagligdag bliver helt anderledes end tidligere. Men jeg glæder mig til at være forkynder af Guds rige til mennesker, der søger kirken. Jeg glæder mig til de mange nye opgaver – de rette opgaver, som jeg skal gå ind i. Jeg glæder mig til at være en del af et lederskab, hvor vi sammen udvikler Guds rige i byen i overensstemmelse med menighedens visioner, som må og skal bygge på et solidt fundament. Jeg ønsker at møde menigheden på en naturlig måde og vil gerne være støtte, vejleder, rådgiver for alle ledere og medlemmer i menigheden, og så vil jeg fryde og glæde mig over at se nye og gamle

ledere lykkes i gerningen.

- Jeg ved godt, at døgnet kun har 24 timer, og mine kræfter selvfølgelig også har en kant. Men alligevel...

Hvad ønsker du dig for fremtiden – hvad glæder du dig til?

- Jeg ønsker at sætte mennesker i forbindelse med Gud og hans livgivende ord.
- Jeg glæder mig til en god tid – en vidunderlig fremtid for menigheden og Guds folk.
- Jeg glæder mig til at blive en del af en levende menighed med vedvarende relationer.

En samtale er forbi – om knap to timer er Dominique Lachat inviteret til at være med til sit første menighedsrådsmøde, hvor der skal tales fremtid. (Jo, indrømmer han i samtalen, der er lidt sommerfugle i maven).

På falderebet spørger jeg Lisbet, hvordan hun ser sin rolle som præstekone:

- Dominique og jeg har altid tjent sammen, og det vil vi blive ved med. Jeg ønsker at være en aktiv del af menigheden, måske i forbønstjeneste eller hvor, der måtte være brug for mig. Jeg skal finde min 'niche', hvor jeg kan tjene med mine evner. Jeg er – efter manges udsagn – god til at få kontakt med mennesker.

på prædikestolen

strømninger, der tid til anden blæser ind over landet men stille og roligt vurdere.

Bethaniakirkens menighed er en multietnisk menighed med mere end 14 nationaliteter repræsenteret, og ikke sjældent er der 40-50 indvandrere til søndagens gudstjeneste. Har du erfaring med internationalt arbejde og mission?

- Jeg glæder mig til at være en del af arbejdet blandt indvandrere i kirken. Det er ikke nyt for mig, da jeg i flere år har stået for Apostolsk Kirkes arbejde i de afrikanske stater Togo og Elfenbenskysten. Her har blandt andet Danida været med til at finansiere projekter, og der er oprettet bibelskoler og nye menigheder, hvor jeg har været vejleder for lederne. Jeg elsker at være sammen med mennesker fra andre etniske nationaliteter.

Du har blandt andet en fortid som ungdomspræst. Har du tanker om, hvordan vi som menighed kan blive en menighed, som favner børn, teenagere og unge i vores gudstjenester, men

BLÅ BOG

Navn:	Dominique Lachat
Nationalitet:	Født i Kolding af schweiziske forældre. Schweizisk statsborger (taler meget flot dansk med glød og charme og et smil i øjet)
Alder:	53 år
Ægteskab:	Gift med Lisbeth, der er kontorassistent (og som barn blandt andet boede i Nørresundby).
Børn:	En datter og tre sønner.
Uddannelse:	Uddannet som ingeniør i Schweiz (elektronik og elektroteknik) Præsteskole – International Apostolsk Højskole Voksenunderviseruddannelse fra Danmarks Lærerhøjskole
Tidligere job:	Bl.a. ungdomspræst, kollegieleder og præst. Senest bibellærer på Kolding Internationale højskole igennem 11 år.

LEAD

En vision om teenagere i udvikling og tjeneste i de lokale menigheder

Interview med Kristoffer Mortensen

Af David Højgaard

LEAD er et nyt lejrkoncept for teenagere i MBU. I oktober 2011 var der premiere med cirka 50 deltagende teenagere. LEAD er en uddannelsesweekend, hvor der sættes fokus på emner som personlig tro, tjeneste, nådegaver, livsførelse og etik. Det munder alt sammen ud i ledelse; ledelse af os selv, ledelse af andre og ledelse fra Gud.

Hvad er ideen bag LEAD?

- LEAD er skabt for at dække et behov, som vi i MBU igennem en længere periode har været opmærksomme på. Når vores børn bliver teenagere, bliver de konfirmeret, og her får de en god undervisning omkring Bibelen, det personlige Gudsforhold og mange andre ting, som udruster dem til at vandre med Jesus; alene og sammen med menigheden.

- Efter dette korte forløb kan der være en tendens til, at teenagere 'glemmes', og MBU's næste tilbud omkring discipelskab er, når de bliver 18-19 år og er ledere (Jeremias kursus). Hvordan teenagere er kommet fra konfirmationsundervisningen til at stå i en lederrolle har i mange tilfælde været lidt en tilfældighed, og der er sikkert blevet tabt mange undervejs på grund af manglende vejledning.

- LEAD skal være det manglende led i 'discipelskabsprocessen' og samtidig være et kald til tjeneste.

Hvordan sætter I fokus på teenagere og tjeneste?

- På lejrene vil der være massivt fokus på at tjene med de evner og gaver, man har. Deltagerne opfordres til at deltage i bønner, og vi oplevede på sidste lejr, at de er mere end klar til at få det ekstra ansvar - vi skal bare turde give dem det.

- Vi havde regnet med, at det ville tage nogle lejre, før teenagere var klar til at gå ind i tjenesterne, men allerede på første lejr overtog tre deltagere lovsangen, en gruppe stod for en gudstjeneste, og der blev bedt for hinanden i grupper - mange havde aldrig prøvet sådanne ting før, men de var villige.

Hvordan har menighederne og teenagere taget imod LEAD?

- Det er blevet taget rigtig godt imod af teenagere. De synes, at det er fedt at blive udfordret via undervisning, samtaler mv. Menighederne har også taget rigtig godt imod det. Der er mange, som ved, hvad det er, og som er kommet med positive tilkendegivelser.

- Næste udfordring er, at vi skal have menighederne til at give LEAD en lokal forankring. På lejren i marts blev der udvalgt to menigheder, Vadum Kirkecenter og Saralystkirken, som skal teste et 'ambassadørprojekt', hvor der lokalt bliver taget ansvar for en samtale med deltagerne før og efter lejren. Der skal altså findes en slags mentor, som skal hjælpe menighedens teenagere med at overføre det, de har lært på lejren, til noget, der kan bruges i den personlige hverdag samt i menighedens arbejde og liv.

Hvilken forskel kan LAED komme til at gøre fremover for teenagere og menighederne?

- Jeg tror, at LEAD kan være med til at sætte fokus på teenagere i menighederne. At teenagere er vigtige, og at det er for nutiden, at de skal læres op. Det er ikke først om flere år, de kan bidrage til menigheden, men det kan de allerede nu.

- Det kræver lidt af menigheden, men den tid, der investeres i teenagere, vil komme mange gange igen i velsigelser for menigheden i mange år fremad.

Konfilejr i Voerså den 9.-13. november 2011

Af Jesper Jeppesen - Ungdomspræst i Den Evangeliske Frikirke Randers

På en meget kold og mørk novemberdag, var der alligevel glæde og smil. Den glæde blev fundet hos 51 forventningsfulde teenagere, som glædede sig og ventede med spænding på, at de skulle på konfilejr.

Konfilejren begyndte en onsdag aften, og nu var det tid til, at alle skulle lære hinanden at kende og starte på en spændende lejr. Lejren var fyldt med god undervisning, bowling, sport, hygge, venner, orienteringsløb og mange andre spændende ting. Der var konfirmandelever fra alle steder i landet, og de fik alle nogle rigtige gode oplevelser ud af lejren.

Det har været skønt at være på lejr. Der er så mange sjove aktiviteter, og jeg har fået mange nye venner.

Mia Thisgård Christesen, Haderselv.

Det er udmattende at være på lejr. Vi fik selv lov til at spille lovsang, og bowling var rigtig fedt, samtidig har jeg fået nye venner.

Nicklas Dahl Poulsen, Assentoft.

Lejren blev afsluttet med, at teenagere selv holdte en Gudstjeneste, og det havde et meget charmerende træk over sig.

Kommende arrangementer:

12.-22. marts: BMK on tour

16. - 22. maj: MS-spejder har 90-års-fødselsdag Jubilejr i Stenum

Uge 27: Børnelejre på Sjælland - Kilden

Uge 28: Børnelejr Nordjylland - Klejtrup Musikefterskole (NB! uge 28 og ikke 27, som der stod i sidste nummer)

Uge 30: Crossroadz -teenage Spejdernes lejr 2012

Uge 31: Sommerstævne (MBU's årsmøde)

2.-4. november: BMK - Børnemedarbejderkonference, Brandbjerg Højskole